

Motion till riksdagen 2011/12:Kr313

av **Fredrik Lundh Sammeli m.fl. (S)**

Hbtq-personer och idrott

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om idrott och hbtq-personer.

Motivering

I den socialdemokratiska visionen om samhället är det en skam mot en demokrati som grundar sig på mänskliga rättigheter när statsmakten inte säkerställer allas möjlighet till delaktighet på lika villkor. I den här motionen har vi socialdemokrater valt att lyfta fram homosexuellas, bisexuellas och transpersoners speciella livsvillkor.

Vi vet att diskriminering och ojämlik behandling inte försvinner av sig själv. Vi vet att en lagstiftning som behandlar människor olika, ger signaler till medborgarna att det är rätt att värdera människor olika. Vi vet att för utsatta grupper krävs det att man skapar vissa lagar då utsattheten är så total.

Därför väljer vi att lägga dessa förslag. Vi lägger dem för att få till stånd de förändringar som vi vet krävs för att nå fram till ett samhälle där människors sexuella läggning eller upplevda könstillhörighet inte ska anses vara en belastning. Det är något som berikar samhällets mångfald.

Idrottsrörelsen är en av de största folkrörelserna i vårt land. Den är av stor betydelse för att skapa gemensamma värderingar och sammanhållning i samhället. Inom idrotten möts människor med olika bakgrund, och det bidrar till att motverka klassklyftor och segregation. Genom idrottsrörelsen finns goda förutsättningar för att skapa en hållbar integration, att skapa förståelse och acceptans för det annorlunda eller okända.

Inom idrottsrörelsen finns människor med invandrabakgrund, funktionsnedsättning och naturligtvis lika stor andel hbtq-personer som i samhället i övrigt. Det är viktigt att dessa människor känner sig välkomna och värdefulla, att skillnader i bakgrund och förutsättningar accepteras och att människor

Fel! Okänt namn på

vågar vara öppna med sin sexuella läggning och könsidentitet utan att behöva vara oroliga för trakasserier.

Ibland anses idrottsrörelsen ligga efter vad gäller arbetet mot homofobi. Det händer att de duckar vad gäller dessa frågor. Det finns undersökningar som visar att endast en tredjedel av idrottsutövande hbtq-personer vågar vara öppna med sin sexualitet. Det gäller både kvinnor och män. Det finns ett stort behov av att idrotten lyfter fram de här frågorna. Bland annat behövs fler idrottsaktiva som kommer ut och blir positiva förebilder.

Under Stockholm Pride 2007 så var temat just sport. Inte minst Riksidrottsförbundet (RF) bedyrade då att man hade för avsikt att verkligt ta itu med den homofobi som finns i idrottsrörelsen. Vi kan sedan notera att inte mycket hänt. Fortfarande anser huvuddelen av t ex deltagarna i lagsporterna för män att det nästan är omöjligt för en öppet homosexuell man att delta. Det är ingen tvekan om att det som RF har sagt inte har fått någon effekt i den enskilda idrottsföreningen. Det finns anledning att höja tonläget mot idrottsrörelsen som är en av de största bidragsmottagarna av alla folkrörelser i Sverige. Så ska det också vara, men om idrottsrörelser fortsätter att inte ta frågan om homofobi på allvar finns det därför anledning att fundera över den viktiga fostrande roll den har. Ytterst skulle detta kunna leda till att samhället inte vill stödja idrottsrörelsen på det tydliga sätt man idag gör.

Därför är det viktigt att samhället på allvar arbetar med att dessa frågor prioriteras och att idrottsrörelsen verkar för att på olika sätt synliggöra hbtq-personer som ett positivt exempel på mångfald. Det kan göras genom att man ser över möjligheten att skapa pådrivande incitament.

Stockholm den 4 oktober 2011

Fredrik Lundh Sammeli (S)

Börje Vestlund (S)

Caroline Helmersson Olsson (S)

Hannah Bergstedt (S)

Helén Pettersson i Umeå (S)

Kerstin Haglö (S)

Marie Nordén (S)

Hillevi Larsson (S)

Carina Hägg (S)

Catharina Bråkenhielm (S)

Hans Ekström (S)

Jonas Gunnarsson (S)

Louise Malmström (S)

Teres Lindberg (S)